

عنوان مقاله:

مدیریت ریسک خطای انسانی با استفاده از ارزیابی میزان یادگیری در احتمال بروز حوادث بحرانی در راکتور تهران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران های طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سجاد بهربر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

کامران سپانلو - سازمان انرژی اتمی ایران

سیما رستایش - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

بحران در صنایع هسته ای، وضعیتی است بالقوه که پیامد آن اختلال شدید در نظم و تعادل سیستم ها و ایجاد آثار سوء گسترده مالی، انسانی و زیست محیطی در محل و محیط پیرامون است. عامل عمده بروز حوادث و پیامد های ناگوار در این صنعت ناشی از خطای انسانی برآورد شده است. اگرچه سیستم های کامپیوتری از منطق منکی بر قوانین ساده تا تشخیص الگوها، که قدرت پردازشی و داده های بیشتری را مورد استفاده قرار می دهند، پیشرفت کرده است، اما با این حال انسان ها به دلیل برخی ویژگی ها همچون نوآوری، قابلیت انعطاف، تطبیق پذیری سریع و از همه مهمتر بحث یادگیری، در این سیستم ها ننگه داشته شده اند. در این مقاله سعی شده تا با تکنیک تشخیص و کاهش خطای انسانی با روش تجزیه و تحلیل وظایف شغلی در سه وظیفه بازرسی، تعمیرات و اپراتوری راکتور و تاثیر آنها در قابلیت اطمینان اجزاء موثر و نیز به طور ویژه عملکرد اپراتوری راکتور در شرایط بحرانی، احتمال خطای انسانی محاسبه شود. سپس با به کارگیری روش ارزیابی تاثیر یادگیری در کاهش میزان احتمال خطای انسانی و به طبع آن کاهش احتمال بروز حوادث در جهتمهندسی فرآیندهای اجرایی منطبق بر وظایف ماموریتی موجود در راکتور تهران پرداخته شده است. در نهایت نشان داده می شود که با بکارگیری مدیریت ریسک انسانی در چهار حادثه محتمل در راکتور با تاثیر دادن یادگیری و تجربه پذیری در موقعیت های به وجود آورنده خطا، می توان تا حد قابل توجهی احتمال بروز حوادث را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

ریسک، بحران، حادثه، یادگیری، خطای انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252354>

